

17. Triglavska kapela

Ustregel sem ne le duhovnom, ampak tudi mnogim turistom, da sem napravil na Kredarici zraven hiše tudi malo, pa lično kapelico, v kateri se lahko mašuje. Prostora imajo v njej mašnik in kakih pet ljudi; drugi stoje lahko med mašo zunaj pred vratmi.

Za zidanje mi je služil kamen, katerega smo lomili kakih 150 korakov proč pod Kredarico; kajti kamen, ki leži v bližini, je ves razpršen in ni bil za rabo. Mesto apna smo vzeli cement, in sicer

50 vreč po 50 kg, ki smo ga znosili iz Mojstrane na Kredarico – v višavo 2500 m. Nošnja v tako višavo je draga! – Streho sem naredil izprva iz cementa; pozneje pa nad njo še drugo, macesnovo, da bolje drži.

Nad vratmi je v marmornati plošči napis: Ave Maria, gratia plena. Tudi znotraj je napis: Aedificavit Jac. Aljaž, par., adjutantibus benefactoribus, fecit mg. Pezzano.« Napise v te plošče je naredil Vurnik, kipar v Radovljici. Italijan Pezzano, ki je meni poprej v cerkvi na Dovjem delal, je tudi solidno sezidal Triglav. kapelo.

Zvon nad portalom, težak 10 funtov, sem kupil v Samassi v Ljubljani in ga koj peljal v Šentvid k Belcu, da mu je naredil železen jarem. Nad njim je strelovod.

Nekaj so mi pripomogli dobrotniki, večinoma sem pa stroške zidave plačal sam. Tudi cerkveno obleko in posode sem oskrbel. Lep mašni plašč je podarila baronica Lazzarini, načelnica usmiljenih sester v Begunjah, drugi plašč pa neka ravnateljica dekliškega liceja na Dunaju, vsled priporočila g. Mantuanija.

Kapela je priporočena Lurški Materi Božji. Bohinjke iz Velega Polja so pozneje milo prosile, naj bo kapela posvečena Mariji Snežnici, kar ima lep pomen; pa bilo je prepozno. – Kip Marije so Bohinjske pastirice lepo okrasile s planikami.

Blagoslovljenje Triglav. kapele bi se imelo vršiti v začetku septembra leta 1896; zaradi obilnega snega (en meter!) smo je odložili na prihodnje leto. Iz Dunaja sem namreč že napovedano slavnost telegrafično preklical, ko sem potoval iz Berlina. Na Dunaju je deževalo, pa sem koj uganil, da na Kredarici sneži.

Italijanske zidarje, ki imajo tanko obleko, je na Kredarici zeblo, posebno ob slabem vremenu. Velik kamnosek je zbežal iz Kredarice in je srečal spodaj dr. Svetina. Rekel je: »Ik nit krepiren am Triglav. In Italien Schee so gehen (pokazal je navzdol), am Triglav Schnee so gehen (pokazal je navzgor).«

Primerjal sem višavo (2500 m) naše kapele z višavo Tirolskih kapel; vse te leže nižje! – Na Zg. Avstrijskem je zidal visoko v gorah veliko kapelo duhovnik, pozneje škof v Lincu, ki je požrtvovalno ob vojskinem času v bolnišnici stregel okuženim vojakom in umrl! – Moj prijatelj Lantherius iz Berlina, ki je z gospo veliko potoval in po Tirolskih hribih hodil, mi je pravil, da tirolski vodniki nedeljo strogo praznujejo in gredo v nižavo k maši, če ni zgoraj maše. »Če smo le mogli, smo najeli duhovna;

tudi mi protestantje smo, da nismo vodnikov izgubili, radi plačali, da je duhoven prišel gori maševati. To je prava olika.«

Pred dvajsetimi leti (leta 1900) sem poročil v kapeli, v tej idealni planinski višavi, gosp. Korenčana. Bilo je srečno! Lani me je z gospo zopet obiskal in mi v zahvalo prinesel darilo, češ, da sem ga – dobro poročil.

Kadar je temna noč in pozni turisti ne morejo najti Kredarice, takrat oskrbnik Arh začne zvoniti z zvonom nad kapelo; tako se orientirajo turisti, ki spodaj v temi tavajo.